

Ἀπελπισμός
'Ο χωρισμός'
Μὲ τὴν χαρὰν φυγόμενος
Κ' ἡ λέπη δμοῦ.
Τοῦ χωρισμοῦ
Πέσον σκληροὶ οἱ πόροι !

Αἰμην καλὴ
Καὶ δμαλὴ
Ποῦ σὲ φιλεῖ τὸν ἀέρα,
Μὴν εἶδες σὺ,
Αἰμην χρυσῆ
Τὸν ἐδικόν μου ταῖρο ;

Φεῦ ! σιωπᾶς.
Δὲρ ἀγαπᾶς
Παράπορα τὸν ἀκούης
Μὴ ταραχθῆς...
Σὺ ἀπαθῆς
Τὴν πέριξ χλόην λούεις.

Κ' ἐγὼ πτηγόρ
Νυκτερίρο
Ρεμβάζω καὶ πλανῶμαι,
Καὶ, δραγάρ,
Τὸν οὐρανόν,
Τὴν τύχην καταρᾶμαι.

Π. Α. ΔΞΙΩΤΗΣ.

ΔΞΙΩΤΗΣ.

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΑΙ ΕΝ ΤΑΡΤΑΡΙΔΙ.
 Πολλοὶ τρόποι τοῦ περιέρχεσθαι χάριν εὐλαβείας περὶ τὰ λαμαζαρεῖα καὶ μοναστήρια ὑπάρχουσιν ἐν Ταρταρίᾳ. Οἱ μὲν τασσόμενοι κατὰ σειρὰν, εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, περιτρέχουσιν ἀτραπὸν περιζωννούσκην πάσας τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ παραπτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ μοναστήριον, προσέχοντες ὅμως μὴ κατ' ἔλάχιστον παρεκτραπόσι τῆς ιώρισμένης γραμμῆς, διότι ἄλλως οὐδετεροῦται τὸ εὐλαβῆς πρᾶξις, καὶ γονυπετοῦσι συγχρήτικά, ἀρχόμενοι ἀπὸ πρωΐας καὶ καταπαύοντες τὴν νύκταν οἱ δὲ φέρουσιν ἐπ' ὅμου ὑπερβργκούς σωρούς βιβλίαν. Ἀλλοι πάλιν ἐπιγειρίζονται μακροὺς περιπάτους ἀνακετροῦντες τὰ σφαιρίκα ἀπεράντων κομβολογίων, καὶ ἄλλοι, κρατοῦσιν εἰς τὴν δεξιὰν μικρὸν μύλον προσευχῶν, δειτὶς στρέφεται ἀδιακόπως μετ' ἀπιστεύτου ταχύτητος διομάζεται δὲ ὁ τροχὸς οὗτος τσουκίρ, τοιούτος περιστρεφομένη προσευχή. Τοιούτουν τσουκίρ μέγας ἀριθμὸς ἐμπεπηγμένος εἰς τὰς ἄκρας αὐλάκων κινεῖται ὑπὸ τοῦ ὄδοτος. Δέεται δὲ ἐκατος νυχθυμερὸν ὑπὲρ ἐκείνουν οἵτινες ἐνέπεικαν

αὐτόν. Ἀναστηλοῦσι δὲ πολλάκις αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας, ὅπως δέονται ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν πάντων τῶν ἐν αὐτῇ οἰκούντων.

Οἱ Βουδισταὶ ἔχουσι καὶ ἔτερον τρόπον θαυμασίως συντέμνοντα τὴν δικαίωσιν ἀντιπροσωπεύοντας τὰς προσευχὰς αὐτῶν· εἰναι δὲ οὗτος εἰδος μεγάλων βαρελλων κινουμένων περὶ ἀξονα, ἀτινα εὑρίσκονται εἰς τὰ μεγάλα μοναστήρια. Ἡ δὲ ἐξ ἣς σύγκεινται τὰ βαρέλια ταῦτα εἶναι χονδρότατον χαρτόνιον, κατεσκευασμένον ἐξ ἀναριθμήτων συγκεκολλημένων φύλλων γάρτου, ἐφ' οὓς χαράτσονται ἐκλεκταὶ καὶ διομασταὶ προσευχαί. Οἱ μὴ ἔχοντες μήτε ζῆλον, μήτε ὅρεξιν, μήτε δύναμιν νὰ σέρωσιν ἐπὶ τῶν ὅμων δγκους βιβλίων, ή νὰ κλίνωσι τὸ γόνον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐντὸς κόπρων καὶ βορδόρου, καὶ νὰ τρέχωσι πρὸς τὰ λαμαζαρεῖα ὅλοκλήρους ἡμέρας ἐν ωρᾷ καύσωνος ἢ ψύχους, καταφεύγουσιν εἰς τὸν ἀπλούστατον καὶ συντομώτατον τρόπον τῆς διὰ βαρελίου προσευχῆς· κινοῦνται ἀπαξὶ τὸ βαρέλιον, ἀπομακρύνονται, καὶ αὐτὸς περιστρέφεται μόνον ἐπὶ πολὺ προσευχόμενον ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, οἵτινες ἐν τοσούτῳ τρώγουσι, πίνουσι, κρατικαλῶσιν ἢ κοιμῶνται.

Διαβάς ποτε πλησίον τοιούτου βαρελίου, εἶδον δύο λάμας ἐρίζοντας μετὰ πολλῆς ἀγωνίας καὶ μικροῦ δεῖν ἐρχομένους εἰς γείρας· ίδού δὲ τί εἶχε συμβῆν· ἐνῷ δὲ τοῖς αὐτῶν κινήσας τὴν προσευκτήριον μηχανὴν ἀπήρχετο εἰς τὰ ἴδια, εἶδε στραφεῖς δπως θαυμάση τὰς ὥραίας προσευχὰς τὰς ὅποιας εἶχε βάλει εἰς κίνησιν, ἐνα τῶν συνεταίρων αὐτοῦ ἀναγκαιτίσαντα δευνειδήτως τὴν κίνησιν τοῦ βαρελίου, καὶ κινήσαντα ἐκ νέου αὐτὸς διέτιν λογαριασμόν. Ἀγανακτήσας δὲ διὰ τὴν ἀσεβὴν αὐτὴν δολιότητα, ἐπενηλθεν ἀμέσως καὶ διέκοψε τὰς προσευχὰς τοῦ ιεροσύλου. Πολλὴν δραν ἐσταμάτων ἀληθηλοδιαδόχως καὶ ἐστρεφον τὸ βαρέλιον χωρὶς κάνναν νὰ προφέρωσι λέξιν ἀλλ' ἐξαντληθείσας τῆς τόσης ὑπομονῆς ἡρχισαν νὰ ἀνθυβρίζωνται, ἕως οὖς γέρων λάμας ἀκούσας τὰς κραυγὰς ἥλθε φέρων λόγους εἰρήνης· καθησύχασε δὲ ἀμφοτέρους, κινήσας μόνος τὴν μηχανὴν καὶ διέτιν τῶν δύο τὸν λογαριασμόν.

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΚΑ. Οἱ Άγγλοι Ιατρὸι Φάρροις ἐπεργειδόμενοι ἐπὶ διεφόρων ἐπισήμων πληροφοριῶν βεβεκιού διετί εἶται 100 νεογνῶν βρεφῶν φθάνουσιν εἰς ἡγεμονίαν 5 ἑτῶν,

Εἰς μὲν τὴν Νορβηγίαν	83
Σουηδίαν	84
Δανίαν	80
Άγγλίαν	74
Βέλγιον	73
Γαλλίαν	71
Πρωσίαν	68

Όλλανδίαν	67
Αύστριαν	64
Ισπανίαν	64
Ρωσίαν	62
Ιταλίαν	61
Εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα μόλις φθάνουν	60

Ο κατ' ἕτος μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ἐν διαφόροις τῆς Εὐρώπης μέρεσι τελουμένων γάμων παρατηρεῖται ἐν Σαξωνίᾳ, ὅπου εἰς γάμος ἀναλογεῖ πρὸς 177 κατοίκους· μετ' αὐτὴν δὲ ἐν Ισπανίᾳ ὅπου εἰς γάμος ἀναλογεῖ πρὸς 126 κατοίκους.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ιουλίου τοῦ 1868 ἔτους ἡριθμοῦντο ἐν μόνῃ τῇ κυρίῳ λεγομένῃ Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ Οὐαλλίᾳ ἀπόροι συντηρούμενοι: μπὸ τοῦ δημοσίου ἢ τῶν δημοτικῶν ταριξίων 913,084, οἵτοι 36,064 πλέον τῶν ἐν ᾧτε 1867.

Ἀπὸ τῆς καταργήσεως ἐν Ρωσίᾳ τοῦ μονοπωλίου τῶν οἰνοπνευμάτων ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐπὶ πολὺ τὰ οἰνοπωλεῖα τῆς χώρας ἐκείνης· καθότι ἐν ᾧτε 1862 δὲ ὑπῆρχεν ἐν ισχύει τὸ μονοπώλιον, ὑπῆρχον ἐν Πετρούπολει 460 οἰνοπωλεῖα, καὶ ἐν ᾧτε 1868 ἡριθμοῦντο 2,500, οἵτοι ἐν πρὸς 200 κατοίκους. Τούτου ἔνεκκ φαίνεται ὅτι ἡ κυβέργησις ἥναγκάσθη νὰ συστήσῃ ἐκ νέου τὸ μονοπώλιον.

Ἀπὸ τοῦ 1831 μέχρι τοῦ 1844 ἔτους συνέβησαν ἐν Γαλλίᾳ 26,278 αὐτοκτονίαι, οἵτοι

Ἐν ᾧτε 1831	2,084
1832	2,156
1833	1,973
1834	2,078
1835	2,305
1836	2,340
1837	2,443
1838	2,586
1839	2,747
1840	2,752
1841	2,814
	26,278

Ἐνταῦθα παραθέτομεν τὸν συγκριτικὸν πίνακα τῶν ἐν διεστήματι δεκαπέντε ἔτῶν πραγμάτων ἐγκλημάτων ἐν τε τῇ Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, συνταχθέντα ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων ἔγγραφων·

	Ἐν Ἀγγλίᾳ.	Ἐν Γαλλίᾳ
1827—1830	71,270	47,392
1831—1834	82,999	46,835
1835—1838	88,861	49,308
1839—1841	79,390	45,555
	322,520	69,082

Ἄπὸ τοῦ 1827 μάχοι τέλους τοῦ 1834 συνέβησαν ἐν Γαλλίᾳ 520 μονομαχίαι, εἰς ὃν 331 ἐπέφερον θάνατον.

Εἰς τὰς διαφόρους τῆς Εὐρώπης πόλεις ὑπάρχει ἡ ἔξτις τῶν ἐννεάνιων καὶ καφῶν πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἀναλογία· ἐν Λουγδούνῳ 25 πρὸς 10,000 κατοίκων· ἐν Παρισίοις 28, ἐν Βορδογάλῃ 30, ἐν Βερολίνῳ 3, πρὸς 10,000 κατοίκων καθολικοῦ δόγματος, 16 πρὸς 10,000 διαμαρτυρουμένων καὶ 27 πρὸς 10,000 Εβραίων. ἐν Κορσικῇ 14, εἰς τὰς Λλπεῖς 23, ἐν Ισλανδίᾳ 11, ἐν Βέρνῃ 28, ἐν Ίωνῃ τῶν Ἕνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν 23, πρὸς 10,000 λευκῶν καὶ 212 πρὸς 10,000 μαύρων. Ο ἀριθμὸς δὲ τῶν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ὑπολογίζεται εἰς 250,000.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Βιλλαλπάνδου διπληθυσμὸς τῶν ἐπὶ Σολομῶντος Εβραίων ἀνέβαινεν εἰς 66 ἐκτομμύρια, ἐνῷ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Χασέλου μόλις ἔρθανεν εἰς τέσσερα.

Οἱ δὲ νεώτεροι τῶν γεωγράφων ἀριθμοῦσι τὸν πληθυσμὸν τῶν νῦν Εβραίων

ἐν μὲν Ρωσίᾳ καὶ Πολωνίᾳ	4,080,000
ἐν δὲ Αὐστρίᾳ	552,000
» Τουρκίᾳ	306,000
» Πρωσσίᾳ	186,000
» Γερμανίᾳ	168,000
» Όλλανδίᾳ	76,000
» Γαλλίᾳ καὶ Ἀλγερίᾳ	66,000
» Ἀγγλίᾳ, Μελίτῃ καὶ Γερμαλτάρῃ	26,090
» Βελγίῳ	40,000
» Δανίᾳ	6,690
» Ἑλλάδι καὶ Ἐπτανήσῳ	5,660
» Ἐλβετίᾳ	2,600
» Σουηδίᾳ	4,090
Καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην	5,527,000

Ἐν δὲ τῇ Ασιατικῇ Τουρκίᾳ,

Περσίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ	660,000
» Ινδίᾳ, ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου	89,900
» Τουρκεστάνῃ	5,600
» Καυκασίαις χώραις	4,600
» Σινικῇ	66,000

Καθ' ὅλην τὴν Ασίαν	846,100
» Βαρθαρίᾳ	468,000
» Αβυσσινίᾳ	89,900
» Αίγαντιῳ	44,900

Καθ' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν	572,000
» Αμερικῇ	40,000
» Όλλανδικῇ Γαττάνῃ	2,600
» Κυρασὶ, Βαρβάδῃ καὶ Ιαμαϊκῇ	3,900
Καθ' ὅλην τὴν Αμερικὴν	46,000

Ο κατά τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὰς Ἀντίλας πληθυ-	
σμὸς τῶν μαύρων ὑπολογίζεται ως ἐξῆς·	
Ἐν ταῖς Ἕνωμέναις Πολιτείαις	3,000,000
» Βρασιλίᾳ	3,700,000
» Ἀγίῳ Δομέγκῳ	800,000
» Ἀγγλικαῖς ἀποικίαις	800,000
» Ἰσπανικαῖς ἀποικίαις	700,000
» Γαλλικαῖς ἀποικίαις	250,000
» Ὑλλανδικαῖς, Δανικαῖς καὶ	
Σουηδικαῖς ἀποικίαις	100,000
» Μεξικῷ καὶ μεσημβριναῖς	
Δημοκρατίαις	500,000
Τὸ δὲ σύνολον	9,850,000

Απὸ τοῦ 1702 μέχρι τοῦ 1782 ἔτους μετέφερεν εἰς Ἰαματικὴν ἐξ Ἀφρικῆς 585,736 μαύρους, οὓς ἐπώλησαν ἀντὶ 1,100 μέχρι 1,600 φράγκων ἐκαστον ἅρρενα, καὶ ἀντὶ 1000—1400 φράγκων ἐκαστον θῆλα.

Οἱ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν ὑφήλιον Γυφτῶν ἢ Τειγγάνων ὑπολογίζεται εἰς 4,920,000, δηλονότι 50,000 ἐν Ἰσπανίᾳ, 54,000 ἐν Οὐγγαρίᾳ, 404,000 ἐν Τρανσιλβανίᾳ καὶ λόγῳ 1,000,000 ἐν Εὐρώπῃ, 400,000 ἐν Ἀφρικῇ, 1,500,000 ἐν Ἰνδίαις καὶ 2,000,000 ἐν ἀπάσῃ τῇ λοιπῇ Ἀσίᾳ. Εἴτε δὲ 20,000 ἐν Ἰνδονησίᾳ. Εἴτε δὲ τῇ Ἀμερικῇ φαίνεται ὅτι εἰσέτι δὲν ὑπάρχουσται.

Τὸ δὲ 1783 μετέφ.	9,370	πωληθένταις ἀντὶ 15,650,000	φρ.
» 1784	23,025	»	43,602,000
» 1785	21,762	»	43,634,000
» 1786	27,648	»	54,420,000
» 1787	30,839	»	60,563,000
» 1788	29,506	»	61,936,000
	142,150	»	279,806,000

Απὸ δὲ τοῦ ἔτους 1817 μέχρι τέλους τοῦ 1842 ἐγεννήθησκεν ἐν τῇ πόλει τῶν Παρισίων 583,184 βρέφη νύθα, ἐξ ὧν 272,040 ἅρρενα καὶ 259,144 θῆλα.

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ οἰκονομολόγων τινῶν, διατάσσεται ἐξορυττόμενος ἀργυρὸς ἔχει ως ἐφεξῆς·

Ἐν	Μεξικῷ χαλαζίᾳ	538,000	ἀξίας φρ.	118,360,000
Ἀμερικῇ	Βερεσίδιᾳ	140,000	»	30,890,000
	Βελιζίᾳ	110,000	»	24,000,000
	Χαλίᾳ	7,000	»	1,540,000
		795,000	»	174,700,000
Ἐν	Ἄσιᾳ—Σινηπίᾳ	20,000	»	4,400,000
	Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ	2,000	»	440,000
	Χάρλη	16,000	»	3,520,000
	Οὐγγρίᾳ	18,000	»	3,960,000
	Τρανσιλβανίᾳ	1,000	»	220,000
	Βοεμίᾳ	8,000	»	1,740,000
	Στιρίᾳ, Καριντίᾳ]	3,000	»	660,000
	καὶ Κερνιόλᾳ	3,000	»	660,000
	Τιρόλᾳ, Σαλσεσίουργῳ	13,000	»	2,860,000
	Σαξωνίᾳ	5,000	»	1,100,000
	Ηραστίᾳ	1,000	»	220,000
	Νασσάρῳ	2,000	»	448,000
	Βάδῃ			
Ἐν	Εὐρώπῃ	72,000	»	15,628,000
Τὸ δὲ σύνολον εἰς γένεται	887,000	»	194,728,000	

Τὸ ἀμπελόφυτον ἔδαφος τῆς ὅλης Γαλλίας ὑπολογίζεται εἰς 2,700,000 ζευγάρια, ἢ τοι 24,000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Τὸ 1866 οἱ ἀμπελῶνες οὗτοι περήγγειον 50—60 ἑκατομμύρια ἑκατολίτρων οὖν. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1867 κατηναλώθη 24,466,645 ἑκατολίτρων οἶνος. Μετεγχυμάτισαν δὲ εἰς ραχίον καὶ οἰνόπνευμα 7 ἑκατομμύρια καὶ ἑκατὸν χιλιάδας ἑκατολίτρων καὶ εἰς ὅξον 335,368.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1866 ἔτους ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς ναυτολογίοις τῆς Ἰταλίας 155,747 ἄνδρες· τὴν δὲ 31 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ 1867 ἐνεγράφησαν 169,454. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταῦτην περίοδον ἦριθμοῦντο 17,690 πλοῖα, 792,430 τάναν, δηλαδὴ πλοῖα μὲν 339, τόνοι δὲ 55,192 πλέον τοῦ 1866.

Συνήθως εἰς τὰ Θερμά κλίματα βρέχει πλειότερον διὰ μιᾶς ἢ εἰς τὰ Ψυγρά. Σημειωτέος δὲ ὁ ἐξῆς συγκριτικὸς πίναξ·

	Ἐκατοστόμ. κατ' ἔτος
Ἐν Ἀγίῳ Δομεγγῷ	308
» Καλκούτῃ	205
» Γενούῃ	140
» Χαρλεστόρνη	430
» Μεδιολάνοις	96
» Νεαπόλεις	95
» Λουγδονῷ	89
» Λιβερπούλῃ	86
» Ένετίῃ	81
» Δίλλῃ	76
» Μασσαλίᾳ	47
» Πετρουπόλεις	46
» Παρισίοις	36

Τὸν Ιούλιον τοῦ 1819 ἐπεσεν ἐν Βομβάῃ $\frac{46}{100}$ μ. ὑδατος, δηλαδὴ τὸ $\frac{1}{3}$ σχεδὸν τοῦ πίπτοντος καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν Παρισίοις. Εἰς δὲ τὴν Καϊένην δι γάλλος ἀντιναύαρχος Ρουσίνος συνήγαγεν ἐν διαστήματι 10 ὥρῶν $\frac{18}{100}$ μ. βροχίνου ὑδατος, ἢ τοι τὸ ημίσυ τοῦ ἐν Παρισίοις κατ' ἔτος συλλεγομένου.

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΙΠΠΕΙΟΝ ΚΡΕΑΣ. Η γρῆσις τοῦ ἴππείου κρέατος ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσι τῆς Εὐρώπης ἀποκατέστη πάγκοινος καὶ αὐξάνει καθ' ἑκάστην. Ἐκ τινος ἐπισήμου κοινωποιήσεως τῆς ἀστυνομίας τοῦ Βερολίνου μακριθάνομεν ὅτι τὸ 1867 ἐσφάγησαν 1500 περίποι ιπποις πρὸς πώλησιν τοῦ κρέατος, τῶν δερμάτων, τῶν ἐντοσθίων, τῶν δινύχων καὶ τῶν τριχῶν αὐτῶν· τὸ δὲ 1868 ὁ ἀριθμὸς τῶν σφαγέντων ἀνέβη εἰς 300 περίποι. Οἱ σφαζόμενοι γέροντες ιπποι, καὶ διὰ τοῦτο γινόμενοι δι' ἄλλους σκοπούς ἀχρηστοί, τρέφονται ἐπὶ τινας ἑβδομάδας προτοῦ σφαγῶσι μὲ πίτυρος καὶ μὲ ἀπολεπίσματα ἐλαϊσσην. Τοιαύτη τροφὴ συντείνει τὰ μέγιστα εἰς τὴν πάχυνσιν τῶν ιππων.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΔΡΟΦΟΒΙΑΣ. Έκ τῆς ἐφημερίδος (*Courrier de la Côte*) μεταφράζομεν τὴν ἀκόλουθον κοινοποίησιν ὡρέλιμον πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Ογδοήκοντα τριῶν ἑτῶν δασάρχης εἶπε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς του πρὸς τοὺς συγγενεῖς του, ὅτι διέσωσεν ἐν διαστήματι πεντήκοντα ἑτῶν πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ μέγαν ἀριθμὸν ζώων δηγθέντων ὑπὸ λυσαντῶν κυνῶν ἐκ τοῦ φρικῶδους θανάτου τῆς λύσσης. Τὸ δὲ παρ' αὐτοῦ διδόμενον ἀντίδοτον ἐν διαστήματι πεντήκοντα ἑτῶν ἦτο τὸ ἀκόλουθον· λιμέσως μετὰ τὸ δηγμα πλύνεται ἐπανειλημένως· τὸ τραῦμα διὰ θερμοῦ δέξους καὶ μετὰ τὴν ἀποστέγνωσιν ἐνστάζουσιν εἰς αὐτὸν ὀλίγας σταγόνας ὑδροχλωρικοῦ δξέως (acide hydrochlorique) τοῦ Σπίριτο τοῦ ἀλατος συνήθως καλουμένου. Τοῦτο τὸ δξὲν ἀποσυνθέτει καὶ καταστρέφει τὸν ἴὸν τῆς λύσσης ἐντελέστατα, εἰς τρόπον ὥστε δὲ δηγθεῖς ἀποφεύγει τὸν κίνδυνον τῆς ἀναπτύξεως τῆς λύσσης ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΔΙΟΡΓΗ ΑΡΣΙΝΟΗΣ. Ἐκ τῆς *Bucanardi* μανθάνομεν ὅτι τέλος πάντων ἐτελέσθη ἡ διώρυξ τῆς Ἀρσινόης ἡ τοῦ Σουέζ, περὶ τῆς πολλάκις καὶ ἐκτάσεις ἔγραψαν ἐν τῇ *Παρθώρᾳ*. Ιδοὺ ἡ εἰδησίς·

«Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἡδη ἡμῖν ὅτι ἡ Α. Γ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Διγύπτου παρεγρέθη εἰς τὸ ἀναγρυπτὸν προγράμματων τῆς διώρυγος τοῦ Ιαθύμου τοῦ Σουέζ. Τὴν Α. Γ. συνώδευον δὲ Κ. Λεσσέψ καὶ δὲ Κ. Λαζαλλέου ἀλλα δὲ τὸ κομίζον τὸν Ἀντιβασιλέα ἀτμοκίνητον ἀφίκετο εἰς τὸ μέρος τοῦ μεγάλου προγράμματος, δὲ Κ. Λεσσέψ εἶπε πρὸς τὸν Κ. Λαζαλλέου· «Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Γ. τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Διγύπτου διεκτάσσω σε ὅπως ἐνώσῃς τὰ ὄδητα τῆς Μεσογείου μετὰ τῶν τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης.» Ἐν τῷ ἥματι αἱ πύλαι τοῦ προγράμματος ἦνεωχθῆσαν, τὰ δὲ ὄδητα τῆς Μεσογείου παρθάσσοντα καὶ ἀφρίζοντα εἰσώρμησαν καὶ κατέκλυσαν τὴν διώρυγα. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν δὲ Ἀντιβασιλεὺς πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ἀπηύθυνε τῷ Κ. Λεσσέψ τοὺς κολλακευτικοὺς λόγους τούτους· «Ηδη, ἀγαπητέ μοι Κ. Λεσσέψ, ἡ φιλία ἡμῶν ἔστειλε διαρκῆς καὶ ισόριος.» Αὐθηγερὸν δὲ εἰτέπλευσεν εἰς τὴν διώρυγα τὸ Αιγυπτιακὸν ἀτμοκίνητον *Zérite* *El Bacheria* (ἡ μνηστὴ τοῦ Νείλου.π.)

ΠΕΡΙ ΑΕΡΟΣ. Ἐκ τῶν διδαξάντων εἰς τὸ ἐν μακρίᾳ τῇ λίγῃ *Άθηραιον* διδακτικώτατα καὶ τερπνότατα μαθήματα ὑπῆρξεν ἀναντιρρήτοις καὶ δικαθηγητήις τοῦ πανεπιστημίου Κ. Δ. Σ. Στρούμπος, ὃς τις ἐπιθυμῶν νὰ δικδοθῇ ἡ ἐξ αὐτῶν ὡρέλεικα εἰς πολλῷ πλειόνας ἢ τοὺς εὐαριθμούς ἀκροστάς τοῦ Συλλόγου, ἐτύπωσεν αὐτὰ ἐν ἴδιαιτέρῳ τεύχει, καταστήσας μάλιστα δυον ἐνδέχεται εὐληπτα διὰ τῆς προσθήκης πολλῶν σχημάτων. Τὸ πόνημα τοῦτο

ἐπιγράφεται «Περὶ δέρου καὶ τῶν ἐπεργειῶν αὐτοῦ,» διὰ δὲ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ ἐπειγωγὸν τῆς διηγήσεως εἶναι ἀξιονέφελη καὶ ὑπὸ τῶν ἡττῶν εὑμαθῶν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Οἱ ἐκ τῶν λογιωτέρων ἀντιπομπαῖς τῆς *Παρθώρᾳ*, δέστις πολλάκις καὶ ἔτερψ καὶ ἐδιδαξεῖ τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς διὰ ποιήσεων καὶ πεζῶν διεκτριβῶν, Χρήστος Παρμενίδης ἀπέθυνεν ἐσχάτως ἐν Λαθηναῖς. Σπουδάσας κατ' ἀρχὰς τὰ ἐγκύλια ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ταῦτα δὲ μεταβάτης χάριν τελειοποιήσας εἰς Παρισίους, ἐξελέξατο τοπονόμαντης τὴν Άγγλιαν, διου ἐδίδασκε μὲν τὰ τέκνα τῶν δμογενῶν, κατεγίνετο δὲ καὶ εἰς ἔργα φιλολογικά, ἐκδοὺς διαφόρους μεταφράσεις ἦτοι τὸν βίον Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Μεδίκων, τὸν Σαρδανάπαλον τοῦ Βύρωνος, καί τινα ἔργα πρωτότυπα εἰς τὸν ἐμμετρον λόγον. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους εἰς τὸν διγονον τοῦ φιλολόγου βίον ἥθελησε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐμπορικὸν, καθόσον μάλιστα γήμας γυναικαὶ ἑλληνίδες καὶ γενδμενος πατήρ, ὁφειλε νὰ φροντίσῃ συντονώτερον περὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Οἱ ἀνένδοτοι δύμως κόποι καὶ τὸ ὑγρὸν κλίμα τῆς Μαγνησίας τοσούτῳ κατέβαλλον τὸ ἀθλητικὸν αὐτοῦ σῶμα, ὡστε δέ τα κατὰ προτροπὴν τῶν Ιατρῶν ἥλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα χάριν τοῦ γλυκυτέρου κλίματος, δὲν ἐβράδυνε νὰ καταλίπῃ αὐτὴν διὰ παντός. Θὰ ἔλεγε τις δὲ ἥλθε νὰ προσαγορεύσῃ τὸ τελευταῖον τὴν πατρίδα αὐτοῦ, διότι πολλὴν εἶχεν ὁ μακαρίτης τὴν φιλοπατρίαν. «Ἡ εὐχή μου, ἔγραψεν ἡμῖν συνεχῶς, ἡ εὐχή μου εἶναι· ν' ἀποθάνω εἰς τὴν πατρίδα.» Καὶ ἀπέθυνε ναὶ μὲν ἐν τῇ πατρίδι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ἀφῆκεν δύμας νέκυν σύζυγον καὶ τέκνα δρφανά, περὶ τὴν προφθάση νὰ κατατιεύσῃ καὶ τινὰ περιουσίαν χάριν τῶν φιλτάτων τῆς καρδίας αὐτοῦ, δι' ὅτοσοῦτον ἐμόχθει. Εἶχε δὲ καὶ τὸν χρωκτήρα ἀκέραιον καὶ μεγίστην ἀκρίβειαν κατὰ τὰς μετὰ τῶν ἄλλων συναλλαγάς.